

Ք Ա Ռ Ե Ա Կ Ն Ե Ր

Ամառն անցաւ, օրերն են սմոյն,
Կեանքը իմ աչիքն կը փոխէ իր գոյն.
Կարաւանները ամպերուն թխպոս
Կ'ըսեն՝ ձմեռն է կարծածէս ալ մօս:

Բայց ձմեռն համար, խիստ ու անգարուն,
Ի՞նչ եմ ես քերէր իմ ամբարներուն.
Յուշեր արիւնող, երազներ թեւատ,
Սէրէն դասարկուած սիրտ մը անապատ:

Կարծեցիք թ'ամառն չունենար պիտ' լիերջ,
Օրերն իր թէւ ամուլ ու ստերջ
Եղան շարունակ. ցանկացի աշուն,
Սէրերս ի՞նչ փոյթ 'թէ անծիլ մնան:

Զիշտանամ ես պիտի այս կեանքէն,
Պտոյտ, ընթերցում, ժամ ու Պատարագ
Քանի շարունակ դեռ զիս կը դիտեն,
Զիս ներսէն կրծող ցաւիս հակառակ:

Զեմ փնտռեր ես գանձ, պատիւ կամ պաշտօն,
Հոգիիս համար ե՞րբ չէ եղեր տօն
Ամէն անգամ որ յետ Պատարագին,
Ընդունիմ Տիրոջ Արիւնն ու Մարմին:

1986

Գ. ՀԱՐՏԱՐ

